

Áňa: Но ведь это далеко!

Шоффер: Ничего не поделаешь! По-другому нельзя.

Áňa: Ну, теперь уже безразлично. Всё равно опаздываем.

Алёнка: Жаль, что мы не успеем к начальному.

Шоффер: Не волнуйтесь. Довезу вовремя.

Áňa: Осторожно, девочка перебегает улицу!

Шоффер: Спокойно, спокойно, сам вижу. Пешеходы известно, народ

недисциплинированный. Всё бегут, торопятся, перебегают улицу, где

попало –

Алёнка: Кажется, подъезжаем. До театра уже недалеко.

Шоффер: Вот мы и на месте. Театр на той стороне.

Áľčia: Что случилось? В чём дело? Почему вы не подъехали

прямо к театру?

Шоффер: Здесь нельзя поворачивать налево. Пришлось бы

объезжать. Вам ведь только улицу перейти.

Áľčia: Пáдно. Сколько на счётечке? Дорого?

Шоффер: Не дороже лёгкет.

Áňa: Посмотри, перед театром пусто. Никого уже нет. Мы, конечно,

что, опоздали.

Áľčia: Вот видишь. А шоффер всё успокаивал – не волнуйтесь, не беспокойтесь, спокойно, довезу – ну и довёз. Только не вовремя.

■ Slovní zásoba k dialogu a cvičením

безразличный

безразлично

бесконтактно, -юсь, -ишься

водитель, -я

волноваться, -уюсь, -уешься

всегда (15 минут)

досада, -я

извиняться, -нёюсь, -нipp'ся

кататься, -юсь, -ешься

непременно

обогонять, -яю, -ешь

обращаться, -аюсь, -аешься к кому

опаздывать, -аю, -аешь

перекресток, -стка

пешеход, -а

повезло нам

поворачиваться, -аюсь, -аешься

lhostejný

to je jedno

mít obavy

řidič, řidič, řidič

být rozčleněn, vrzušen

jen, pouze (15 minut)

mrzutá věc, nepříjemnost

omluvit se

jezdit

doufat

předjet

určité, jisté

zájmeno

предложение, -я

приходить, приходится

rázve

remont, -a

rechný

подъезжать, -аю, -аешь

подходить, -жу, -дишь

понести, -dý, -děš

где понятие

предложение, -я

приходить, приходится

рэзве

ремонт, -a

речной

речной трамвай

přijíždět

přicházet, přijíždět

dostat se, trefit

kde se zamane, kdekolik

návrat

je třeba, nutno

což, cožpak

oprava

říční

lod sloužící pravidelně městské do-

volný

sítová jízdenka

nasednout do čeho

vlastní

vystoupit z čeho

predstavení

klidný

Aljoša: To je ale daleko!

Rídíč: Nedá se nic dělat. Jinak to nejde.

Áňa: Ted už je to jedno. Stejně přijdeme pozdě.

Aljoša: Skoda, že nesíhnete začátek.

Rídíč: Nemějte obavy. Dvezu vás včas.

Aljoša: Pozor! Holčička přebhá ulici!

Rídíč: Jen klid, klid. To vidím taky. Však známe chodce, jak jsou neukáznění. Všichni utíkají, chvatájí, přecházejí, kde je napadne –

Aljoša: Už tam budeme. Divadlo už je blízko.

Rídíč: Tak ajsme tu. Divadlo máte na druhé straně.

Aljoša: Co je? Co se dělá? Proč nejezdete až před divadlo?

Rídíč: Tady je zákaz odbočení vlevo. Musel bych to objíždět. Vždyť jenom přejdete ulici.

Aljoša: No dobrá. Kolik to dělá?

Rídíč: Na to ještě mít budete.

Áňa: Podívej, před divadlem už nikdo není. Samozřejmě – jdeme pozdě.

Aljoša: Tak vidíš. A rádič nás pořád uklidňoval – nemějte obavy, nedělejte si starosti, jen klid, dojedeme – a taky jsme dojeli. Ale pozdě.

Aljoša: No dobrá. Kolik to dělá?

Rídíč: Na to ještě mít budete.

Áňa: Podívej, před divadlem už nikdo není. Samozřejmě – jdeme pozdě.

Aljoša: Tak vidíš. A rádič nás pořád uklidňoval – nemějte obavy, nedělejte si starosti, jen klid, dojedeme – a taky jsme dojeli. Ale pozdě.

Aljoša: No dobrá. Kolik to dělá?

Rídíč: Na to ještě mít budete.

Áňa: Podívej, před divadlem už nikdo není. Samozřejmě – jdeme pozdě.

Aljoša: Tak vidíš. A rádič nás pořád uklidňoval – nemějte obavy, nedělejte si starosti, jen klid, dojedeme – a taky jsme dojeli. Ale pozdě.

Aljoša: No dobrá. Kolik to dělá?

Rídíč: Na to ještě mít budete.

Áňa: Podívej, před divadlem už nikdo není. Samozřejmě – jdeme pozdě.

Aljoša: Tak vidíš. A rádič nás pořád uklidňoval – nemějte obavy, nedělejte si starosti, jen klid, dojedeme – a taky jsme dojeli. Ale pozdě.

Aljoša: No dobrá. Kolik to dělá?

Rídíč: Na to ještě mít budete.

Áňa: Podívej, před divadlem už nikdo není. Samozřejmě – jdeme pozdě.

Aljoša: Tak vidíš. A rádič nás pořád uklidňoval – nemějte obavy, nedělejte si starosti, jen klid, dojedeme – a taky jsme dojeli. Ale pozdě.

Aljoša: No dobrá. Kolik to dělá?

Rídíč: Na to ještě mít budete.

Áňa: Podívej, před divadlem už nikdo není. Samozřejmě – jdeme pozdě.

Aljoša: Tak vidíš. A rádič nás pořád uklidňoval – nemějte obavy, nedělejte si starosti, jen klid, dojedeme – a taky jsme dojeli. Ale pozdě.

Aljoša: No dobrá. Kolik to dělá?

Rídíč: Na to ještě mít budete.

Áňa: Podívej, před divadlem už nikdo není. Samozřejmě – jdeme pozdě.

Aljoša: Tak vidíš. A rádič nás pořád uklidňoval – nemějte obavy, nedělejte si starosti, jen klid, dojedeme – a taky jsme dojeli. Ale pozdě.

Aljoša: No dobrá. Kolik to dělá?

Rídíč: Na to ještě mít budete.

Áňa: Podívej, před divadlem už nikdo není. Samozřejmě – jdeme pozdě.

Aljoša: Tak vidíš. A rádič nás pořád uklidňoval – nemějte obavy, nedělejte si starosti, jen klid, dojedeme – a taky jsme dojeli. Ale pozdě.

Aljoša: No dobrá. Kolik to dělá?

Rídíč: Na to ještě mít budete.

Áňa: Podívej, před divadlem už nikdo není. Samozřejmě – jdeme pozdě.